

[Formanden.]

1) *Spørgsmål til ministrene.*

2) *Fortsættelse af første behandling af:*

Forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1954 til 31. marts 1955.

Mødet hævet kl. 12⁵.

43. møde.

Onsdag den 16. december kl. 14.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Ingeborg Refslund Thomsen* til socialministeren.

Kan socialministeren oplyse, hvornår de sønderjyder, der fra tiden før genforeningen har haft en forsikring løbende i den tyske privatfunktionærforsikring, kan vente at få deres pensionsbeløb udbetalt?

Ingeborg Refslund Thomsen: I fremmedherredømmets tid havde vi i Nordslesvig en loypligtig forsikring for alle såkaldte privatfunktionærer. Der var ved genforeningen mange, som havde betalt bidrag over en årrække, og for at disse penge ikke skulle være tabt, skabtes der ved en dansk-tysk overenskomst mulighed for at fortsætte denne forsikring, idet invalidenævnet i Sønderborg formidlede forbindelsen både med hensyn til en fortsat indbetaling af forsikringspræmier og med hensyn til udbetaling af pensionsbeløbene.

Disse udbetalinger standsedes ved kapitulationen, og 334 rentemottagere har i de forløbne otte år ikke fået deres pension. Det er gamle folk, der i 1945 var 65 år og derover, og af disse er 121, over en trediedel, afgået ved døden i de mellemliggende år. Der er i disse otte år fremkommet nye andragender fra 242 personer, der efterhånden

har nået den alder, at de skulle være berettiget til rente. Vel er pensionen ikke stor for den enkelte, men den har i mange tilfælde været et hårdt tiltrængt supplement til gamle folks beskedne indtægter, og disse gamle er hårdt ramt ved denne langvarige suspension.

I august måned fremkom der meddelelse i pressen om, at den danske og den tyske regering nu havde afsluttet en overenskomst, hvorefter forsikringen atter blev sat i kraft, og der ville nu komme en efterbetaling; denne er beregnet til ca. 3 mill. kr. Denne meddelelse blev hilst med stor glæde i Nordslesvig, og man fik det indtryk, at nu var omsider alle hindringer rystet af vejen, nu var der kun det tilbage, at traktaten skulle ratificeres her og i Bonn.

Jeg tillader mig derfor at spørge den højtærede minister, om der fra dansk side kan foretages skridt for at fremskynde sagen. Jeg ved, at mange gamle er skuffede over, at heller ikke dette år har bragt den forbedring af deres økonomiske kår, som de så længselsfuldt har set hen til, fordi de virkelig trænger til de penge.

Socialministeren (Strøm): Som det vil være det ærede medlem bekendt, har der i den forløbne tid været ført forhandlinger mellem den danske og den tyske regering om afslutning af en socialforsikringsoverenskomst. I denne overenskomst indgår også spørgsmålet om genoptagelse af udbetalinger til de sønderjyder, der fra tiden før genforeningen har haft en forsikring løbende i den tyske privatfunktionærforsikring. Overenskomst herom er indgået og underskrevet den 14. august i år, men overenskomsten kan ikke træde i kraft, før den er ratificeret. Efter de tyske regler kræves det til ratifikation, at overenskomsten forelægges for den tyske Bundestag, og efter de for os foreliggende oplysninger må det ventes, at den meget snart vil blive forelagt for Bundestag.

I Danmark kræver overenskomstens ratifikation ingen folketingsbehandling, og det vil sige, at vi, så snart de tyske myndigheder er færdige med deres behandling, vil være parat til at ratificere. Så træder overenskomsten i kraft, og udbetalingerne vil snarest blive genoptaget.

Hermed sluttede spørgsmålet.